

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Ritueel slachten

Oonk, J

Citation

Oonk, J. (1993). Ritueel slachten. *Bestuurskundige Berichten*, 8(5), 16. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233743>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233743>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Het ritueel slachten tijdens islamitische offerdagen is niet een nieuw fenomeen in Nederland, maar staat wel meer en meer in de maatschappelijke belangstelling. Een vergelijking tussen de situatie tien jaar geleden en de huidige situatie.

Jeanet Oonk

Inleiding

Voor het aantal te slachten dieren op het offerfeest geldt dat tussen 1982 en 1992 het aantal slachtdieren in Nederland verdrievoudigd is. Enige organisatie is dan ook gewenst.

Organisatie

Volgens de huidige voorschriften dienen exploitanten van slachtplaatsen aan de regionale Veterinair Inspecteur voor de Volksgezondheid een verzoek in te dienen om aangewezen te worden als slachtplaats voor rituele slachtingen. Bij dit verzoek dient een „behoefteverklaring” bijgevoegd te worden waaruit de omvang van de behoefte aan ritueel te slachten dieren voor de regio blijkt. De Veterinaire Hoofdinspecteur van de volksgezondheid (VHI) stelt in overleg met de exploitant en de vertegenwoordiging van moslimgroeperingen de aantallen te slachten dieren per slachtplaats vast.

De behoefteverklaringen zijn primair bedoeld als instrument voor het Mi-

Het aantal slachtdieren op het offerfeest is tussen 1982 en 1993 in Nederland verdrievoudigd

Ritueel slachten

nisterie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) om tegemoet te komen aan de wensen van de verschillende moslimgroeperingen en dienen aan de andere kant als instrument om het aantal dieren dat zonder bedwelming wordt geslacht te limiteren.

Welzijn van de dieren

Voor het dierenvervoer geldt dat dit tegenwoordig aan voorschriften gebonden is, net als de stalling van de dieren bij de slachtplaatsen. Het is belangrijk dat de dieren die op slachtplaatsen verblijven de nodige verzorging krijgen. Uit onderzoek is gebleken dat de dieren doorgaans in goedgekeurde veewagens getransporteerd worden.

Voor het slachten zelf geldt dat uit het oogpunt van het dierenwelzijn een aantal punten van belang zijn, namelijk de fixatie van het offerdier, de wijze van het aanbrennen van de halssnede en de wachtperiode die nodig is voor het intreden van de bewusteloosheid bij het dier.

Uit onderzoek is gebleken dat de huidige situatie (volgens Nederlandse begrippen) verbeterd is. Op de meeste slachtplaatsen worden de slachtschapen op „burries” gelegd en volgens de voorschriften van de VHI gefixeerd alvorens de halssnede wordt aangebracht. Bij een groot aantal bedrijven wordt daarna de halssnede correct aangebracht. In een aantal gevallen wordt de halssnede nog met zagende bewegingen aangebracht. Voor de periode tussen het aanbrennen van de halssnede en het ophangen van de slachtdieren geldt dat nog maar in een klein aantal gevallen de vereiste

30 seconden niet in acht genomen wordt.

Vergelijking

In 1993 zijn op in totaal 111 slachtplaatsen ruim 28.000 schapen en 1.000 runderen zonder bedwelming geslacht. Ernstige incidenten hebben zich hierbij niet voorgedaan. De ondernemers en de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, die ook toezicht houdt op het normale slachtproces, hebben gestreefd naar het spreiden van het aanbod over de twee dagen dat het feest duurt door onder meer volgnummertjes af te geven.

Voor de wijze van aanvoer van de offerdieren geldt dus dat er in de afgelopen tien jaar een aanzienlijke verbetering te constateren is. Tien jaar geleden was het niet ongebruikelijk voor de moslims om met het offerdier in eigen vervoermiddelen op zoek te gaan naar een slachtplaats en daar zelf actief aan het slachtproces deel te nemen. Verder is het geleidelijk aan gelukt om de deelname van de moslims te beperken tot een zichtcontact met het offerdier in de verbodingsruimte en om in het algemeen deelnemers en publiek in de slachthal te weren. Δ

Het is geleidelijk aan gelukt de deelname van de moslims te beperken tot zichtcontact

Beleidspuzzels op LBD 94 in Groningen

J.T. Fuller (Promotie-coördinator LBD 94 Groningen)

Op 17 maart 1994 wordt voor de achtste keer de Landelijke Bestuurskunde dag georganiseerd. Ditmaal zal dit gebeuren door een commissie van de Juridische Bestuurswetenschappelijke Studievereniging „Dorknoper” van de Rijksuniversiteit Groningen.

Het thema van de dag is „Puzzelen met beleid. Methoden en technieken voor beleidsontwerp en besluitvormingsondersteuning”.

We willen op deze dag een antwoord geven op de vraag, hoe ontwikkelde methoden en technieken ter verbetering van de besluitvormingsrationaliteit in het openbaar bestuur zodanig gebruikt kunnen worden dat ze die besluitvorming ook daadwerkelijk verbeteren. Als invalshoek is gekozen voor besluitvorming in beleidsnetwerken onder omstandigheden van onzekerheid en complexiteit.

De keuze voor dit thema komt voort uit de bij ons levende gedachte dat dit thema binnen de Bestuurskunde te weinig aandacht krijgt. Beleidsontwerpers en -bepalers hebben daarentegen een grote behoefte aan informatie over de uitkomsten van het door hen voorgenomen beleid. Deze behoefte neemt door de toegenomen kritiek op het functioneren van de overheid en de groeiende complexiteit op verschillende beleidsterreinen alleen maar toe. Het besluitvormingsproces in de fase van het beleidsontwerp wordt daardoor in toenemende mate bepaald door de vraag welke uitkomsten en (neven-)effecten het voorgestelde beleid zal hebben. Hierbij kan

bijvoorbeeld worden gedacht aan beleidskeuzes tussen een verbetering van de wegeninfrastructuur of een versterking van het openbaar vervoer in relatie met het milieu- en mobiliteitsbeleid.

De invulling van dit geheel begint vorm te krijgen. Er is gekozen voor een ochtendprogramma met een aantal algemene inleiders. Inleiders zijn J.J. van Aartsen (Secretaris-Generaal van het ministerie van Binnenlandse Zaken), prof. dr. J.L.A. Geurts (Katholieke Universiteit Brabant) en dr. W. Walker van het European American Centre for Policy Analysis/RAND. Drs. H.G. Ouwkerk, burgemeester van Groningen, is dagvoorzitter. In het middagprogramma kan gekozen worden uit vijf werkgroepen, waarin vijf verschillende thema's worden behandeld. Elke werkgroep wordt ingeleid door een referent met daarop volgend een co-referent. Na beide referaten is er onder leiding van de werkgroepvoorzitter de gelegenheid tot discussie tussen de (co-)referenten en de deelnemers in de zaal.

De vijf thema's zijn:

- 1 Infrastructuur en ruimtelijke planning: onzekerheid bij het realiseren van grote projecten.
- 2 Risico-Analyse: het voorkomen van rampen en het verhogen van de betrouwbaarheid bij het exploiteren van gevaarlijke installaties.
- 3 Onzekerheid over demografische ontwikkelingen: de betaalbaarheid van de sociale zekerheid.
- 4 Het gebruik van modellen in beleidsnetwerken.

5 Het nemen van investeringsbeslissingen: hoe nemen bedrijven en (lagere) overheden investeringsbeslissingen.

De dag wordt afgesloten met een evaluatie van de dag door de dagvoorzitter en twee dagrapporteurs.

Al met al een afwisselend dagprogramma dat van de eerste tot de laatste minuut belooft te boeien. Begin 1994 zal iedereen via de studievereniging een informatiefolder ontvangen. Wie nu reeds nadere informatie wil kan contact opnemen met:

LBD commissie '94
Vakgroep Bestuurskunde en bestuursrecht
Postbus 716
9700 AS Groningen
☎ 050-635677 Δ